

РЕШЕНИЕ

№ 499

гр. София, 27.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 11.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4064** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. П. Ф. срещу Заповед № ОСОС-14/14.02.2018г., издадена от изпълнителния директор на БАБХ, с която на основание чл.105, ал.1 и ал.2 от ЗДСл на жалбоподателката е прекратено служебното правоотношение на длъжност главен експерт в отдел „Финансово стопанска дейност“ към Областната дирекция по безопасност на храните С. – град при БАБХ.

Становища на страните:

Жалбоподателката счита, че заповедта е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и иска да бъде отменена. Съображенията са, че органът по назначаване е придал обратно действие на заповедта, тъй като същата е издадена на 14.02.2018 г., а служебното правоотношение е прекратено, считано от 30.11.2015 г. Счита, че в периода от изтичане на отправеното предизвестие за прекратяване на служебното ѝ правоотношение до датата на връчване на оспорената заповед е имала качеството държавен служител, а неиздаването на писмена заповед за прекратяване на служебното ѝ правоотношение след изтичане на едномесечното предизвестие и отмяната на мълчаливия отказ на изпълнителния директор на БАБХ да издаде такава заповед, не го овластява да придаде ретроактивно действие на заповед № ОСОС-14/14.02.2018г. Допълнителни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът чрез адв. Б. оспорва жалбата в съдебно заседание. Излага съображения за законосъобразност на заповедта. Счита, че заповед № ОСОС-14/14.02.2018г. е

издадена в изпълнение на влязло в сила съдебно решение по адм. дело № 10569/16 г. по описа на АССГ, Второ отделение 25-ти състав, с което се отменя мълчалив отказ на изпълнителния директор на БАБХ да издаде административен акт по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение с К. П. Ф. по нейно заявление. Според ответника с процесната заповед е удовлетворено искането на жалбоподателката за прекратяване на служебното ѝ правоотношение при наличие основания по чл. 105 от ЗДСл, като са изплатени и дължимите обезщетения.

Факти по делото:

Установява се, че жалбоподателката К. П. Ф. е заемала длъжността главен експерт в отдел „Финансово стопанска дейност“ към Областната дирекция по безопасност на храните С. – град при БАБХ, с ранг V-ти старши.

Със Заповед № ОСПД-210 от 02.07.2015 г. на изпълнителния директор на БАБХ на Ф. е възложено да изпълнява и функциите на началник отдел „Финансово стопанска дейност“ при ОДБХ С. – град, считано от 01.07.2015 г., до назначаване на служител на незаематата длъжност, но не повече от шест месеца.

Със заявление вх. №16561 от 30.10.2015 г. жалбоподателката е сезирала изпълнителния директор на БАБХ с искане да бъде пенсионирана поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и е информирала органа по назначаването, че това заявление следва да се приема за предизвестие по смисъла на чл. 105, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл.

Със Заповед № РД11-1754 от 24.11.2015 г. изпълнителният директор на БАБХ е назначил, на основание чл.45, ал.1 и ал.2 от ЗСч., комисия, която да приеме счетоводната документация от Ф., в качеството ѝ на и.д. началник отдел „Финансово стопанска дейност“. В заповедта е указано Ф. да бъде освободена след предаването и приемането на счетоводната документация.

С молба вх. № 19889 от 18.11.2015 г. жалбоподателката отново поискала да бъде издаден акт за прекратяване на служебното ѝ правоотношение с БАБХ и служебната ѝ книжка да бъде оформена и върната

Изпълнителният директор на БАБХ не е постановил изричен акт по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение с Ф.. Мълчаливият отказ е оспорен по съдебен ред.

С Решение № 8052 от 22.12.2017 г. по адм. дело № 10569/16 г. по описа на АССГ, Второ отделение 25-ти състав, мълчаливият отказ на изпълнителния директор на БАБХ да издаде административен акт по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение с К. П. Ф. е отменен. Административната преписка е изпратена на ответника за издаване на административен акт по чл. 108, ал.1 ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение с К. П. Ф., на основание чл. 105, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл. във вр. с чл. 68, ал. 1 от КСО.

Със Заповед № ОСОС-14 от 14.02.2018 г., издадена от изпълнителния директор на БАБХ, на основание чл. 105, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл, чл. 5, ал. 1, т. 10 от Устройствения правилник на БАБХ, заявления вх. № 16561 от 30.10.2015 г. и във връзка с влязло в сила Решение № 8052 от 22.12.2017 г. на АССГ, Второ отделение, 25 състав, служебното правоотношение с К. П. Ф. е прекратено, считано от 30.11.2015 г. и на основание чл. 61, ал. 1 ЗДСл е разпоредено изплащане на неизползван платен годишен отпуск от 190 дни.

Заповед № ОСОС-14 от 14.02.2018 г. е допълнена със Заповед № ОСОСО-1 от 27.02.2018 г., като на основание чл. 106, ал. 3 ЗДСл е определено и обезщетение в

размер на 6 месечни основни заплати за работа в същата администрация през последните 10 години към 30.11.2015 г.

Като доказателства по делото са приети освен административната преписка по обжалваната заповед и фишове за заплати, разчетно - платежни ведомости и списъци за преведените суми по разплащателни влогове за заплати.

В хода на съдебното производство е изслушано заключение по съдебна експертиза , което се кредитира от съда като обективно и компетентно.

Вещото лице посочва, че името на К. П. Ф. фигурира в поименните разписания на длъжностите за периода от 03.12.2015 г. до 20.02.2018 г. на длъжност главен експерт в отдел „Финансово стопанска дейност“ при ОДБХ С. – град. Във фишовете за заплати от м. януари е отразена сума 0,00 лв. Името на Ф. не фигурира във ведомостите за заплати от м. февруари 2016 г. Месеци 10.2015 г. и 11.2015 г. са отработени от К. Ф. и са изплатени като пълни месеци.

В отчетните форми за явяване/ неявяване на работа на служителите в ОДБХ С. – град е отразен отпуск по болест от 01.12.2015 г. до 11.12.2015 г. и неплатен отпуск от 12.12.2015 г. до 31.12.2015 г. За месеца по сметката на Ф. са преведени 64,21 лв.

От м.01.2016 г. срещу името на Ф. е отразено НП – неприсъствие.

От м.01.2016 г. името на Ф. липсва в справката за преводи на трудовите възнаграждения по банкови сметки на служителите.

Съгласно информацията, подавана от осигурителя в Националната агенция за приходите за м.12.2015 г. са отразени седем дни отпуск поради временна неработоспособност и 12 дни без вноски, което съответства на неплатен отпуск.

Правни изводи на съда:

Жалбата е допустима. Заповедта е връчена на 21.02.2018г., като в нея не е указано подлежи ли на обжалване и пред кой орган. При това положение приложение намира разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от АПК, като срокът за оспорване се удължава с два месеца. Жалбата е подадена на 03.04.2018г., т.е. в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице адресат на обжалвания акт, който подлежи на оспорване пред съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентния съгласно чл.108 от ЗДСл орган по назначаване – изпълнителният директор на БАБХ. Видно от разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 10 от Устройствения правилник на БАБХ изпълнителният директор назначава държавните служители, изменя и прекратява служебните правоотношения с тях.

Спазена е писмената форма с изискуемите реквизити. Заповед № ОСОС-14 от 14.02.2018 г. съдържа фактическо и правно основание за издаването ѝ.

Съгласно чл. 105, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл държавният служител може едностранно да прекрати служебното правоотношение, като подаде писмено заявление до органа по назначаване. Служебното правоотношение се прекратява с изтичането на едномесечен срок, който започва да тече от деня на подаване на заявлението. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

К. П. Ф. е подала заявление с вх. № 16561 от 30.10.2015 г. до изпълнителния директор на БАБХ с искане да бъде пенсионирана поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и е информирала органа по назначаването, че това

заявление следва да се приема за предизвестие по смисъла на чл. 105, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл. При настъпване на основанието за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 105, ал. 1 и ал. 2 ЗДСл и с оглед разпоредбата на чл. 108, ал. 1 ЗДСл органът по назначаването е бил длъжен при условията на обвързана компетентност да постанови индивидуален административен акт с изрично предвиденото в закона съдържание.

В случая няма спор между страните, че мълчаливият отказ на изпълнителния директор на БАБХ да изпълни това свое задължение е отменен с Решение № 8052 от 22.12.2017 г. по адм. дело № 10569/16 г. по описа на АССГ, Второ отделение 25-ти състав, в изпълнение на което е издадена и оспорената заповед.

Спорен е въпросът свързан с момента, от който служебното правоотношение следва да се прекрати, макар жалбоподателят да прави искане за отмяна изцяло на заповедта. Както се спомена по-горе, Заповед № ОСОС-14 е издадена на 14.02.2018г., а служебното правоотношение на К. П. Ф. е прекратено, считано от 30.11.2015 г.

В случая обжалваната заповед е издадена в изпълнение на влязло в сила съдебно решение, с което преписката се изпраща на ответника за издаване именно на акт по чл.108, ал.1 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл.105, ал.1 и ал.2 от ЗДСл., по заявлението на жалбоподателката. В този смисъл издаването на изрична заповед за прекратяване на служебното правоотношение е в изпълнение на съдебно решение и не стои въпрос за правно основание за издаване на такава. Поради това е неоснователно искането за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

Що се отнася до датата на прекратяването, посочена в заповедта следва да се има предвид следното:

В случая издадената заповед представлява индивидуален административен акт, който обаче има само констативно действие, тоест той не поражда прекратяването на правоотношението, а само го констатира. Правоотношението се прекратява по силата на изтичане на срока на едностранното предизвестие. В случая жалбоподателката е упражнила правната възможност на разпоредбата на чл.105, ал.1 ЗДСл. за едностранно прекратяване на служебното правоотношение от страна на държавния служител, чрез отправяне на писмено заявление до органа по назначаването. Съгласно ал.2 на чл.105 ЗДСл. служебното правоотношение се прекратява с изтичането на едномесечен срок, който започва да тече от деня на подаване на заявлението.

В случая не е спорно, че жалбоподателката е отправила едностранно предизвестие до органа по назначаване и срокът на предизвестиято, дадено от жалбоподателката е 30.11.2015г. (понеделник, присъствен ден). Няма данни в срока на предизвестиято да го е оттеглила и с изтичането на срока си то е проявило прекратителния си ефект спрямо служебното правоотношение. Установено е по посоченото дело на АССГ относно мълчалив отказ за акт по чл.108, ал.1 от ЗДСл, че жалбоподателката е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, съгласно чл.68, ал.1 и ал.2 КСО. Съгласно разпоредбата на чл.108, ал.1 ЗДСл. при настъпване на основанието за прекратяване на служебното правоотношение по чл.105, ал.1 и ал.2 ЗДСл. органът по назначаването е длъжен, при условията на обвързана компетентност да постанови индивидуален административен акт, с изрично предвиденото в закона съдържание. Актът по чл.108, ал.1 във вр. с чл.105, ал.2 ЗДСл. е такъв по смисъла на чл.21, ал.3 АПК - волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, тъй като с него само се

констатира настъпилото с изтичане на срока на предизвестие (заявлението) прекратяване на служебното правоотношение и въз основа на него служителят може да упражни правото си да получи дължимите му по закон обезщетения, както и да установи придобития ранг на държавна служба.

В случая, с изтичане на срока на Заявление вх. №16561/30.10.2015г. за изпълнителния директор, в качеството му на орган по назначаването е възникнало задължение да издаде акт за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателката Ф., на основание чл.105, ал.1 и ал.2 ЗДСл. във вр. с чл.68, ал.1 КСО. С обжалваната заповед го е направил и просто е констатирал прекратяването на правоотношението, считано от изтичане на срока на предизвестие. Както е посочено и в мотивите на влязлото в сила решение на АССГ - "единственото условие на чл.105, ал.1 ЗДСл. за прекратяване на служебното правоотношение е отправянето от страна на служителя на писмено заявление до органа по назначаването. След изтичане на предвидения в ал.2 на чл.105 срок органът по назначаването единствено и само констатира настъпването на факта на прекратяването чрез издаване на индивидуален административен акт, съгласно чл.108, ал.1 ЗДСл." Тези мотиви напълно споделя и настоящия състав на АССГ при преценката законосъобразността на издадената след мълчаливия отказ нарочна заповед. А фактът на прекратяване на правоотношението между жалбоподателката и ответника, предвид изтичане на срока на нейното предизвестие е 30.11.2015г., която дата е отбелязана и в обжалваната заповед. Датата, на която органът издава акта за прекратяване, не е датата на прекратяване, защото това прекратяване не е нито по взаимно съгласие на двете страни по служебното правоотношение, нито по волеизявление на органа по назначаване, а е по волята на служителката и тя е определила със срока на предизвестие си, кога то да се прекрати. А органът го е съобразил в заповедта си по чл.108, ал.1 от ЗДСл. В този смисъл неоснователни са оплакванията за недопустимо придаване на обратно действие на заповедта, тъй като действието на тази заповед както се каза вече е само констативно, не и правопораждащо. Всички доводи, свързани с факти и обстоятелства, настъпили след изтичане срока на предизвестие, са относими към евентуален спор за съществуването/несъществуването на служебно правоотношение и последици от прекратяването му, след настъпване на правопораждащ факт за прекратяването му, а не към законосъобразността на тук обжалваната заповед, която е издадена въз основа на заявление на жалбоподателката и в изпълнение на съдебно решение.

Предвид горното, жалбата на К. П. Ф. срещу Заповед № ОСОС-14 от 14.02.2018 г. на изпълнителния директор на БАБХ се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото и незаявено и недоказано от ответника искане за присъждане на направени по делото съдебни разноски, такива не се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. П. Ф. срещу Заповед № ОСОС-14/14.02.2018г. на изпълнителния директор на БАБХ, с която на основание чл. 105, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, заявление вх. №16561/30.10.2015г. и в изпълнение на влязло в сила решение № 8052/22.12.2017г. на АССГ, второ отделение, 25 състав по адм.дело № 10569/2016г. на

АССГ, е прекратено служебното ѝ правоотношение на длъжност главен експерт в отдел „Финансово стопанска дейност“ към Областната дирекция по безопасност на храните С. – град при БАБХ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: